

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-10-05
Besvaras senast
2016-10-12 kl. 12.00

Till kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP)

2016/17:64 Politiseringen av Östasiatiska museet, Etnografiska museet, Medelhavsmuseet och Världskulturmuseet

Nyligen presenterades ett nytt förslag för verksamheten på Östasiatiska museet, Etnografiska museet och Medelhavsmuseet i Stockholm samt Världskulturmuseet i Göteborg. Museerna får i uppgift att ”fånga upp den unga generationens engagemang och vilja att bidra till en bättre framtid”. Det handlar om att museernas verksamhet ska präglas av normkritiskt tänkande, hållbarhet och identitetspolitik.

Som liberal delar jag kulturministerns syn att demokrati, miljömedvetenhet och jämställdhet är centrala värden. Inom områdena finns också stora utmaningar framöver.

Men det finns inte anledning att därför använda världskulturmuseerna som politiska redskap för att möta dessa utmaningar. Genom att ge deras verksamhet en politisk prägel riskerar man att förskjuta fokus från att förmedla och förvalta det ovärderliga kulturarvet. Risker är nu att det eroderas.

Detta är särskilt sorgligt i ljuset av Daish och andra islamisters utrotande av Unesco-världsarven som samtidigt pågår i bland annat Syrien, Irak och Libyen. Samlingar splittras och säljs på svarta marknaden i rasande takt. Vi måste vara rädda om det vi har.

Den som förlorar sin historia förlorar också sig själv. Det är därför som värden av kulturarvet är så viktig. Världskulturmuseerna ska ge information om andra kulturer och om hur historien har sett ut. Deras uppdrag är enligt International Council of Museums (Icom) att förvärva, bevara och främja sina samlingar till skydd för kulturarvet och inte låta sig styras av ”tillfälliga intellektuella trender”. Som folkbildare ska de sprida objektiv kunskap. Uppgiften är att informera – inte uppfostra. I postmodernismens och desinformationens tidevarv blir deras roll därför viktigare än någonsin. Besökare måste kunna lita på att det de lär sig på museerna är vetenskapligt baserat, inte politisk propaganda som skiftar beroende på vem som just då är kulturminister.

Anställda på museerna vittnar enligt SvD (den 28 september) om att det har blivit lågt i tak och att viktiga experter har sagt upp sig till följd av att ledningen inte längre värdesätter deras kunskap om samlingarna. Det är allvarligt. Överger världskulturmuseerna meritokratin kan det i förlängningen

leda till att duktiga akademiker i högre grad söker sig utomlands. Det lär få konsekvenser även för universiteten.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga kultur- och demokratiministern:

På vilket sätt ska ministern tillse att världskulturmuseerna kan uppfylla sitt uppdrag att förvärva, bevara och främja sina samlingar till skydd för kulturarvet och inte låta sig styras av tillfälliga intellektuella trender, enligt Icoms etiska regler?

.....

Birgitta Ohlsson (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors